

יולי ורשבסקי שני שירים

מי התמיד

לאנדריי טרקובסקי

אָני כּוֹס, אָני מִים עוֹמְדִים,
רְקִבּוֹן מִתְמַשֵּׁךְ עַל הַסֶּדֶק,
אָני זָכַר לְדֶף מְאֵדִים,
וְאַצְבָּע סְחוּטָה עַל הַהֶדֶק.

בְּלִילוֹת הָאִימָה אָני צָב
מְזַדְחַל עַל הַשָּׁן הַנוֹגֵסֶת,
וְהַצֵּל עַל בְּלוּרִית הַנוֹצָה
מִתְדַפֵּק עַד לְבֵה שֶׁל הַקֶּסֶת.

אָני בְּכִי הַזֶּרֶם הַקָּר,
הַטָּפָה הַנִּכְנָסֶת לְגֶרֶב,
לְעוֹלָם מִתְיַצֵּב מְאַחֵר
עִם כְּתָמֵי הַדִּיּוֹ עַל הַחֶרֶב.

כִּי בְטָרִם הַגִּיעַ הַסֶּתוֹ
לְפָזֹר בְּדַרְכֵי אֶת הַגֶּשֶׁם,
שְׁאֲרִית הַפְּנִיִּים נִתְכַסְּתָה
בְּצַבְעֵי הָאֶפּוֹר שֶׁל הַגִּישָׁה.

המברק

הַלִּילָה הוּא יְבוֹא בְּחִלּוּמֵי
כְּמוֹ מְטָרִית פְּסִים עַל סֶף הַדָּלֶת,
מְלֵא בְּמִשְׁוֹאוֹת נְעֻלְמִים
וְלֹא עוֹצֵר בְּפָנֵי דְמָעָה מוֹטְלֶת.

נוֹצֵה לוֹהֶטֶת בְּמִסּוּהַ שֶׁל אֶחַ
תִּפְלֵ קָרְבֵן עַל שְׁאֲרֵית הֶרְמִץ.
אֶתְמוּל בְּלִילָה הַמְּבָרֵק נִשְׁלַח
שׁוֹרֵף יָדַים כְּמוֹ כִּפְפָה מוֹרְמֶת.

רִיצַת הַתִּיקָנִים עַל הַקִּירוֹת
חֲלָפָה בְּתוֹךְ סִדְקֵי שְׁנַיִם עוֹבְרוֹת
וְהַתְּבַשְׂרָה עַל תֵּם תְּקוּפַת הַקָּרְדִּיט.

מַעֲבָר לְשְׁנַיִם עֲקוּרוֹת
נִגְלִית בְּאוֹתֵיזוֹת הַבוֹעֲרוֹת
דְּרִישַׁת שְׁלוֹם חֲמָה מְקָרוּגֵר פְּרָדִי.

תל אביב, 11.2.06